

F¹ efter Lovforslaget: af 25 400 Kr. ÷ 1 000 Kr. = 24 400 Kr. 6 pCt. = 1 464 Kr., efter Ændringsforslaget: 1 297 Kr. + 10 pCt. af 4 400 Kr. = 440 Kr., tilsammen 1 737 Kr.

F² efter Lovforslaget: af 24 600 Kr. 6 pCt. = 1 476 Kr., efter Ændringsforslaget: 1 297 Kr. + 10 pCt. af 4 600 Kr. = 460 Kr., tilsammen 1 757 Kr.

G efter Lovforslaget: 80 000 Kr. ÷ 1 000 Kr. = 79 000 Kr. 11,5 pCt. = 9 085 Kr., efter Ændringsforslaget: 8 447 Kr. + 17 pCt. af 4 000 Kr. = 680 Kr., tilsammen 9 127 Kr.

Til § 2 er stillet det ovenomtalte Ændringsforslag om Inddragelse under Skatten af de efter Lov 8. Juni 1912 § 8 fritagne Indtægter hidrørende fra Virksomhed i Udlandet (Ændringsforslag Nr. 4). Medens Udvalget—for nogles Vedkommende ikke uden Betænkelighed—er indgaaet paa at lade Friaktier henregne til Modtagerens skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1920—21, er man enedes om nogen Lempelse for de Aktieudvidelser, der sker mod Vederlag. For den Ejer af Selskabets Aktier, som sælger sin Tegningsret til de nye Aktier, vil Forskellen mellem Emissionskursen og Aktiernes Værdi efter Udvidelsen være ren Indkomst og bør rammes som saadan. Ogsaa for adskillige Udvidelser mod Vederlag vil Vederlaget være fiktivt eller bestemt til at dække over, at Rerserverne er svulmede uforholdsmæssig op gennem Uddeling af for ringe Aarsudbytte (delvis i Skatteøjemed), og i alle saadanne Tilfælde vil Beskatning som af Indkomst være naturlig. Men der vil ogsaa findes Tilfælde (og ikke faa), hvor en Udvidelse til en noget lavere Kurs end den, som den samlede Aktiekapital kan antages at faa efter Udvidelsen, kan have fornuftigt kommercielt Formaal, for hvis Opnaaelse den haarde Beskatning efter Omstændighederne vil kunne danne en Hindring, og dette har Udvalget ønsket at undgaa. Vanskeligheden har ligget i at finde den rette Grænse, men sluttelig er man enedes om,

at Halvdelen af den noterede Kursværdi maa kunne danne dels en naturlig Grænse nedefter for den for Udvidelsen nødvendige Margin, dels ogsaa vil ramme saa nogenlunde de Tilfælde, hvor Forskellen mellem Værdi og Udvidelseskurs skyldes rent fiktive Udvidelser, som i Virkeligheden er Friaktier (Ændringsforslag Nr. 5). Paa fuldkommen tilsvarende Maade vil Administrationen kunne behandle Udvidelser, som ikke fordobler Aktiekapitalen. Til Illustrering skal anføres, at dersom den noterede Dagskurs forinden Udvidelsen til en Kurs af 200 har været 900, vil en Kurs, svarende til 450 minus Emissionskursen 200, give det Beløb 250, som af hver Aktie almindeligvis vil blive belagt med Indkomstskat.

Endelig har Udvalget indsat i Lovforslaget den i de tidligere Skatteaar givne Bemyndigelse til Finansministeren til at give Nedsættelse eller Fritagelse for Skatten i visse Tilfælde (Ændringsforslag Nr. 6). Med de Satser, paa hvilke den direkte Skat paa Indkomst og Formue antagelig vil holde sig, i alt Fald foreløbig, kan der indtræffe Tilfælde, hvor Skatten ikke blot vil ramme uforholdsmæssig haardt, men hvor den kan forrykke paagældendes økonomiske Standard, og i saadanne Tilfælde bør der gives Udveje for Lempelser, uden at det kan formuleres til Optagelse i Lovparagraffer.

I *Samraad* har Udvalget drøftet med Finansministeren bl. a. den vanskelige Stilling, som Baandlæggelse af Kapitaler med lav Forrentning bereder dem, hvis væsentlige Indkomst hidrører fra saadanne. I Skrivelse fra Overformynderiet (Bilag Nr. 14) anmodes om Lempelse i Skatten i slige Tilfælde, og Udvalget maa mene, at saadanne Kapitaler, der forvaltes som Del af Overformynderimidlernes Masse, for Tiden giver en fra den gængse Forrentning saa afvigende og ringe Rente, at der, hvor paagældendes hele eller hovedsagelige Indkomst bestaar i saadan Rente, vel kan tænkes god Begrundelse for enten at frigøre Kapitalen, mod at der baandlægges rentebærende, sikre Obligationer med